

Partij van geheven vingertje worstelt met integriteit eigen Kamerleden

De DUBBELE MORAAAL van GroenLinks

MARIKO PETERS IS NIET de eerste volksvertegenwoordiger van GroenLinks die in opspraak raakte. Prominenten als Wijnand Duyvendak, Tara Singh Varma en Sam Pormes gingen haar voor. De struikelpartijen zijn uiterst pijnlijk voor een partij, die anders op het punt van integriteit altijd zo graag de les leest. Is GroenLinks de partij van de dubbele moraal?

• Mariko Peters (rechts) en Robert Kluijver genieten van champagne en geroosterde kreeften tijdens een barbecue aan de oevers van een meer bij de Afghaanse hoofdstad Kabul.

door PAUL JANSEN en WOUTER DE WINHTER

DEN HAAG, zaterdag

„Heb ik zaken te rooskleurig voorgesteld vanwege mijn ontlukende gevoelens voor Robert destijds? Ik heb dezer dagen in de spiegel gekeken en die vraag gesteld. Mijn antwoord is: Nee, ik heb integer gehandeld.”

Met deze woorden doorbrak Mariko Peters deze week haar lange stilzwijgen. Het in opspraak geraakte GroenLinks-Kamerlid verstopte zich dagenlang voor de media, ondanks de harde, aanhoudende beschuldigingen van belangenverstrengeling. Wie geschoren wordt, moet stilzitten, luidt een Haagse wijsheid, en dus hield de 42-jarige politica haar mond. Dat bleek een blunder. De storm ging niet liggen, integendeel. Ten einde raad stapte ze naar het bevriende NRC Handelsblad, waar zij van verslaggevers ruim baan kreeg om uit te hui-

len. Het tegenoffensief kon de golf aan publiciteit niet stoppen. De geest in 'de zaak-Peters' bleek uit de fles. Want

hoe integer handelde Peters nou echt toen ze in haar vorige functie als Nederlandse diplomate adviseerde over een subsidieverzoek voor een project van Robert Kluijver, de man met wie ze in diezelfde tijd een liefdesaffaire begon en met wie zij inmiddels haar leven deelt en kinderen heeft, wilde de pers weten. En hoe verhiel zich dat tot haar huidige werk als Tweede Kamerlid van GroenLinks, de partij van het morele gelijk en het geheven vingertje.

Het waren vragen die de afgelopen twee weken bij GroenLinks niet werden beantwoord. In het beginselprogramma mag dan staan: „Als politieke partij brengen wij

het ideaal van openheid zelf in de praktijk. We zijn een open partij. Buitenstaanders zijn welkom om ons een spiegel voor te houden”, in de praktijk bleek dat voor de fusieclub van voormalige communisten, pacifisten en radicalen in moeilijke tijden net zo lastig als voor andere stervelingen. De deuren bleven dicht, de ramen gesloten. De buitenwacht moest het doen met een persverklaring van twee alinea's. Die had als strekking dat de partij vertrouwen heeft in Peters „op basis van de ons beschikbare informatie”.

Kluijver en Peters ontmoeten elkaar in Afghanistan. Peters was in Kabul op de Nederlandse ambassade gestationeerd als diplomate, belast met cultuur. Kluijver wierf als cultureel ondernemer fondsen voor projecten in het door oorlog verscheurde land. In maart 2005 sloeg de vonk over tijdens een muziekfestival in het noorden van het land, erkent het stel, en volgens de ex-vrouw van Kluijver begon meteen al een affaire. Dat ontken het paar, al geven

ze verschillende versies over de gang van zaken. Volgens Kluijver kregen ze eind mei 2005 een relatie, toen zijn echtgenote en kinderen in Frankrijk waren. Maar Peters houdt het nu op 2006. Toen lichtte ze namelijk pas de Nederlandse ambassadeur, haar baas, officieel in over haar nieuwe vlam en werd een scheiding van

werkzaamheden gemaakt.

Dat was nodig omdat Peters en Kluijver ook een zakelijke band hadden. Zo werd de diplomate in april 2005 door het Prins Claus Fonds gevraagd te oordelen over een subsidieverzoek van Kluijver. Het positieve oordeel van de tot over haar oren verliefde Peters leverde haar latere man binnen enkele weken 38.000 euro op. „We hebben meer geld gekregen dan we verwachten”, mailde hij destijds dolenthousiast aan Peters, die volgens de regels van Buitenlandse Zaken elke schijn van belangenverstrengeling had moeten vermijden. In juli van dat jaar klopte Kluijver opnieuw bij Peters aan voor subsidie. Ditmaal voor een Afghaanse boekenbeurs. „Zou je belangstelling hebben om dit financieel te steunen”, vroeg hij in uitgelekte mails. En, diezelfde maand: „Kan ik vanmiddag omstreeks 5 uur een cd en een brief voor het Prins Claus Fonds komen overhandigen? Kan bij jou de deur dicht? Bij mij is het een beetje ingewikkeld... Ik wacht trillend op je omhelzing, liefste, Robert.”

Rancuneuze ex

Vooropgesteld: Mariko Peters is meegesleurd in een pijnlijke scheidingsoorlog tussen haar partner en diens rancuneuze ex, de Spaanse Ana, die in Kabul moest ontdekken dat haar man, vader van haar drie kinderen, het had aangelegd met de Nederlandse diplomate. Deze Ana beklaagde zich niet alleen bij de Nederlandse ambassadeur en de Spaanse zaakgelastigde, maar

bestookte media met informatie om Kluijver en Peters zwart te maken. Ana zegt miselijk te worden als ze Mariko in de Kamer hoort praten over ethiek – het was Peters die enkele jaren geleden als volksvertegenwoordiger een plan lanceerde om belangenverstrengeling bij subsidieverlening te voorkomen. Robert laat zich ondertussen evenmin onbetuigd. Hij omschrijft zijn ex-vrouw als een psychopaat, een pathologische leugenaar en een alcoholist. „Ana heeft met messen tegen haar moeder gevochten”, schreef hij op zijn weblog. Het moddergooiën is een persoonlijk drama met louter verliezers.

Toch maakt de betrokkenheid van het Kamerlid Peters de zaak groot. Niet zozeer omdat deze dochter van een Nederlandse vader en een Japanse moeder een publieke figuur is, maar vooral omdat zij een politica is van GroenLinks. Juist deze partij staat te boek als de kampioen van het anderen de les lezen, van mensen de maat nemen, van de roep om zuiverheid. Neem oud-verkeersminister Camiel Eurlings, toen hij vorig jaar overstapte naar KLM – 'het heeft de schijn van belangenverstrengeling', oordeelde GroenLinks-Kamerlid Liesbeth van Tongeren terstond. Of Gerd Leers, die vanwege hetzelfde verwijt in 2010 moest aftreden als burgemeester van Maasricht. Dat gebeurde nadat GroenLinks om het hardst had geroepen dat de CDA'er door zijn handelen bij een geschil over zijn Bulgaarse vakantievilla het imago van de stad had beschadigd.

GroenLinks vindt de schijn der dingen voldoende om over anderen te oordelen. Maar toen de zaak-Peters zich aandienende, werd dat een privézaak genoemd. Dat derde de partij vorig jaar geenszins toen PVV'er James Sharpe in opspraak raakte. Het gevallen Kamerlid werd mede in het nauw gebracht door toedoen

van een rancuneuze ex, die hem in de media beschuldigde van mishandeling. Toenmalig GroenLinks-aanvoerder Femke Halsema wist daar wel raad mee; Sharpe was na Eric Lucassen immers de zoveelste

van een kerncentrale te stelen. Dat misdrijf was verjaard, en Duyvendak voor justitie dus ongrijpbaar. Ondanks boze reacties hield partijleider Halsema aanvankelijk Duyvendak de hand boven het hoofd. Ze koos zelfs het offensief. Halsema verkondigde Duyvendak persoonlijk te hebben aange-moedigd verantwoordelijkheid voor zijn verleden af te leggen.

Die bluf leek heel even te werken. Totdat duidelijk werd dat Duyvendak ook verantwoordelijk was voor het publiceren in een krakersblad van adresgegevens van ambtenaren die bij de bouwplannen betrokken

waren, vergezeld van de oproep om 'de rust van deze oruststokers te verstoren'. De betrokken overheidsdienaren bleken indertijd doodsgangsten te hebben uitgestaan, bij een topambtenaar waren zelfs brandende lappen door de brievenbus gegooid. Na deze onthulling viel het doek voor Duyvendak.

Enkele jaren eerder was senator Sam Pormes van GroenLinks in opspraak geraakt. De oud-communist zou betrokken zijn geweest bij de treinkaping bij De Punt en hebben deelgenomen aan een Palestijns trainingskamp in Zuid-Jemen. Pormes ontkennde de aantijgingen, en datzelfde gold voor een vermeende fraude van ruim 20.000 euro met uitkeringsgeld. De toenmalige partijvoorzitter van GroenLinks ging pal voor de senator staan en wist te melden dat

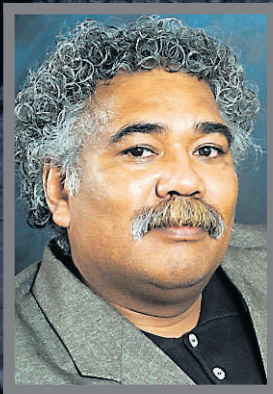
Na Duyvendak, Singh Varma en Pormes nu MARIKO PETERS middelpunt schandaal

• Wijnand Duyvendak ...bluf...

• Tara Singh Varma ...ziekte...

• Sam Pormes ...ontspoord...

ziekte in een zucht naar aandacht en draaide de buitenwereld zo jarenlang een loer. Tot TROS Opge-licht het bedrog openbaarde en bovendien onthulde dat de politica zich bezighield met oplichting, door aan een liefdadigheidsorganisatie 250.000 dollar te beloven voor een naaischool voor arme vrouwen in India.

Toen de bom in 2001 barstte verkondigde partijleider Paul Rosenmöller tot het laatst „geen enkele twijfel” te hebben gehad over de ziekte van Varma. Later bleek hij al een jaar eerder te zijn gewaarschuwd door een oud-medewerkster van het Kamerlid dat zij haar kanker zou veinzen. Varma koos na haar val nog de aanval. Zij nam een advocaat in de arm en klaagde het tv-programma aan.

Dreigen was ook het eerste wat Mariko Peters vorige week deed na de onthullingen rond haar persoon. Zij schermde met een rechtszaak tegen journalisten van HP/De Tijd hem alsnog van zich af. Het partijbestuur besloot hem uiteindelijk te royeren.

Opmerkelijk is dat Pormes inmiddels weer actief is in GroenLinks. Hij is voorzitter van de Assense afdeling, nadat een partijraad het roeyement ongedaan had gemaakt. Korte metten maken met ontspoorde partijgenoten lijkt de fusiepartij zwaar te vallen.

Dat bleek ook tijdens de legendarische affaire rond Tara Singh Varma. Deze eerste allichtone vrouw in de Tweede Kamer verzon een dodelijke

Als diplomate sleepte ze voor haar grote liefde € 38.000 subsidie binnen

zoek je een eend?

De nieuwe occasionsite!

- Uitgebreide en eenvoudige zoekfuncties
- Ruim en betrouwbaar aanbod
- Alle testverslagen uit 55 jaar Autovisie

autotekoop.nl

Beter vind je het niet

V&D Entertainment

weekvoordeel

Exclusief voor Telegraaf lezers

Just go with it (DVD)

16,99
12,99

Actie is niet geldig in combinatie met andere kortings- en/of Air Miles acties en geldt alleen op vertoon van deze bon uit De Telegraaf. Aanbieding geldt van 12 t/m 18 augustus en alleen in de winkel.